

ZOË RYAN

The Future is not what it used to be Gelecek Artık Eskisi Gibi Değil

Interview by / Röportaj: Clara Le Fort - Photo by / Fotoğrafları: Sergen Şehitoğlu

Gathering 50 projects from over 20 countries, the second edition of the Istanbul Design Biennale curated by Zoë Ryan will unfold, in November, as the most important design manifestation the city has ever seen. Be ready to dive into a new kind of future...

20'den fazla ülkeden 50 projenin bir araya geldiği, Zoë Ryan küratörlüğündeki İstanbul Tasarım Bienali Kasım ayında, kentin bugüne kadar gördüğü en büyük tasarım manifestosu olarak kapılarını açacak. Yeni bir geleceğe dalmaya hazır olun...

Zoë Ryan - 2014 Istanbul Design Biennial curator / 2014 İstanbul Tasarım Bienali küratörü

"Create your own manifesto!" From the entrance of the Greek School, Karaköy, the Design Biennale's main venue, Zoë Ryan's vision is clear: invite the audience to think of the manifesto as a platform and catalyst for good, social, forward-thinking design. "What is the future...after all? I wanted to show that one can imagine the future in a pragmatic way and avoid the fantastical. For example, Alexandra Daisy Ginsberg's nature-based project raises the question of fundamental wellbeing: she bioengineers plants and slugs to help the eco-system recover", Chicago-based curator Ryan explains. Inside the space redesigned by Superpool, Project Projects' graphics - which uses a leaning forward typeface to embody the future and the same, leaning back, to evoke the past - seem, from the entrance, to challenge visitors to take sides, position themselves between the past and the future.

From this angle, the Gezi park riots take another dimension: they belong to the past, and the future. "Using the Manifesto as a platform helps one to press the pause button and rethink where one has come from", adds Ryan. In that realm, Turkish collective Architecture for All have been documenting all forms of ad hoc furniture and eating areas that were created during the sit-in of Gezi park. "What happens when you take architecture out of architects hands to develop it further? It becomes a manifesto on its own!", Ryan demonstrates. Other projects include German Sissel Tollaas' Smell of Istanbul, which uses scents to uncover the history and culture of a city, or Didem Senol's take on Anatolian cuisine and what she can still learn, as a chef, from old recipes and heritage.

In a word, the Design Biennale will confront viewers with alternative ways of understanding the world.

TLmag: How many Turkish projects are there?

Zoë Ryan: We commissioned with projects that will be exhibited from all over the world - Australia, China, Japan, Croatia, USA, France, Germany, Mexico - but a good 30% are Turkish.

TLmag: What past reference surprised you when working with Turkish talents?

ZR: Turkish people work collaboratively. They are not loners: they are always asking questions sharing multiple points of point of view. They call on others expertise and refer to themselves as a collective rather than a nation. Historically, they've always been on the cusp of Europe and Asia so they are very open to cross cultural currents and sampling from other places.

TLmag: The whole Biennale refers to manifestos. Isn't that somehow out-dated, out of fashion?

ZR: The "history of design exhibition as manifestos" exhibited inside the Greek School shows how Memphis in 1981 or "This is tomorrow" exhibited at the White Chapel in 1956 pushed design in new directions. Directions that can still be 'new' if brought back in today's context.

The 2nd Istanbul Design Biennial will take place between 1 November and 14 December 2014.

"Kendi manifestonu yarat!" Bu cümle, Tasarım Bienali'nin ana mekanı olan Karaköy'deki Rum İlköğretim Okulu'nun girişinde yazıyor. Zoë Ryan'ın vizyonu net: ziyaretçileri manifestoyu bir platform ve yararlı, sosyal, ileri görüşlü tasarım için bir katalizör olarak düşünmeye davet et. "Neticede gelecek nedir? Kişinin geleceği, olağanüstü şeylerin gözardı edip pragmatik bir şekilde canlandırabileceğini göstermek istedim. Örneğin Alexandra Daisy Ginsberg Doğa bazlı projesiyle temel sağlık konusunu gündeme getiriyor. "Ginsberg projesinde ekosistemi iyileştirmek için bitkiler ve sümüklü böcekleri bir biyomühendis gibi ele alıyor," diye açıklıyor Chicago menşeli küratör Ryan. Alan, Superpool, Project Projects'in grafikleri tarafından yeniden tasarlandı. Grafiklerde geleceği somutlaştırmak için öne ve geçmişçi çağrıştırmak içinse arkaya doğru eğilen bir yazı biçimini kullanıldı. Yani ziyaretçiler içeri girdiğinde bir taraf seçmek, kendilerini geçmiş ile gelecek arasında konumlandırmak durumunda kalacak.

Bu açıdan bakıldığında Gezi Parkı protestoları başka bir boyut kazanıyor: protestolar geçmişe ve geleceğe aittir. "Manifestoyu bir platform olarak kullanmak kişiye, pause tuşuna basıp nereden geldiğini yeniden düşünmesine yardımcı oluyor," diye ekliyor Ryan. Bu alanda Türk topluluk Architecture for All/Herkes için Mimari, Gezi Parkı işgalinde yaratılan geçici malzeme ve yeme-içme alanlarını belgeliyor. "Mimariyi, daha ileriye götürmek için mimarların elinden alırsanız ne olur? Başlı başına bir manifestoya dönüşür," diyor Ryan. Alman Sissel Tollaas'ın kentin tarihi ve kültürünü açığa çıkarmak için kokuları kullandığı Smell of Istanbul/İstanbul'un Kokusu ya da Didem Şenol'un Anadolu mutfak deneyimi ve bir şef olarak eski tarifler ve köklerden neler öğrendiği, diğer projeler arasında yer alıyor.

Kısacası Tasarım Bienali izleyicileri dünyayı anlamının alternatif yollarıyla tanıştıracak.

TLmag: Bienal'de Türkiye'den kaç proje yer alıyor?

Zoë Ryan: Sergilenecek projelerin yarısı, Avustralya, Çin, Japonya, Hırvatistan, ABD, Fransa, Almanya, Meksika gibi dünyanın dört bir yanından. Ama yüzde 30'u da Türkiye menşeli.

TLmag: Türkiye'den yeteneklerle beraber çalışırken hangi geçmiş referans sizi şaşırttı?

ZR: Bu ülkenin insanı birlikte çalışıyor, bireysel değil. Her zaman çok sayıda bakış açısını paylaşan sorular soruyorlar. Başkalarının uzmanlıklarına danışıyorlar ve kendilerine bir ulustan çok bir topluluk olarak bakıyorlar. Tarihsel açıdan Avrupa ve Asya'nın birleşme noktası olduğu için kültürler arası eğilimlere ve başka yerlerden örnek almaya çok açıktır.

TLmag: Bütün Bienal manifestolar hakkında. Bu biraz eski moda, güncelliğini yitirmiş bir şey değil mi?

ZR: Rum İlköğretim Okulu'nun içinde sergilenen "manifesto olarak tasarım sergisi tarihi" Memphis'in 1981'de nasıl olduğunu gösteriyor ya da 1956'da White Chapel'de sergilenen "This is tomorrow" tasarıma yeni bir yön verdi. Eğilimler, günümüz koşullarında ele alındığında hala yeni sayılabilirler.

2. İstanbul Tasarım Bienali 1 Kasım-14 Aralık tarihlerinde düzenlenecek.